

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/16/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201901
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201901.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalovaný): Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, proti žalobcovi: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 310, Tulčík, právne zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sťažovateľa č. 7064/2014-1.10 (13/2014 - rozkl.) zo dňa 27.08.2014, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/240/2014-85 zo dňa 1. júla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Sťažovateľ rozhodnutím č. 4061/2014-2.3 zo dňa 29.05.2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) povolil Poľovníckemu združeniu Vrátna so sídlom v Terchovej (ďalej len „žiadateľ“) výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b) a e) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“)- usmrtiť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Vrátna - Terchová, držať ho a prepravovať v súlade s § 40 ods. 2 a 3 písm. b) a c) zákona č. 543/2002 Z. z. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad. Rozhodnutím č. 7064/2014-1.10 (13/2014 - rozkl.) zo dňa 27.08.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) sťažovateľ rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

2. Preskúmané rozhodnutie vychádza zo skutočností, že dňa 23.01.2014 bola sťažovateľovi doručená žiadosť o povolenie výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. spočívajúcej v usmrtení jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Vrátna - Terchová v roku

2014. Žiadateľ odôvodnil žiadosť premnožením medvedej populácie a veľkými škodami na poľovnej zveri. Listom zo dňa 05.02.2014 doplnil žiadosť o potvrdenie Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky (ďalej aj len „ŠOP SR“), Správy Národného parku Malá Fatra o škodách spôsobených medveďom v katastrálnom území U. a v katastrálnom území H.

3. Na základe žiadosti žalovaného vypracovala ŠOP SR stanovisko č. ŠOPSR/974/2013 zo dňa 26.02.2014, v ktorom navrhla povoliť výnimku na usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého. Zároveň zaslala formulár vypracovaný Správou Národného parku Malá Fatra. Sťažovateľ listom zo dňa 11.03.2014 požiadal ŠOP SR o prepracovanie stanoviska, nakoľko neobsahovalo zápisy z terénu, fotografický materiál, zápisy o vypočutí svedkov nebezpečného pohybu medveďa hnedého a škôd spôsobených medveďom a podklady získané od miestnej samosprávy, iných verejných inštitúcií, prípadne médií. ŠOP SR listom č. ŠOPSR/1288/2014 zo dňa 17.03.2014 zaslala sťažovateľovi stanovisko k žiadosti žiadateľa o povolenie výnimky, ktorého prílohou bol doplnený formulár vypracovaný Správou Národného parku Malá Fatra obsahujúci doklady z úradného šetrenia škôd spôsobených medveďom hnedým v dotknutých lokalitách. Na základe uvedeného bolo vydané prvostupňové rozhodnutie.

4. Na základe rozkladu podaného žalobcom sťažovateľ vydal preskúmané rozhodnutie, v ktorom sa stotožnil s vyhodnotením podkladov prvostupňovým správnym orgánom a so stanoviskom ŠOP SR zo dňa 17.03.2014, v ktorom bolo konštatované, že realizáciou výnimky nedôjde k významnému vplyvu na populáciu medveďa hnedého v dotknutom území európskeho významu.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave v zákonnej lehote žalobu dôvodiac tým, že:

- v prvostupňovom rozhodnutí správny orgán nezaujal stanovisko k tomu, že poľovný revír, v ktorom bola výnimka povolená, zasahuje do územia Malej Fatry, kde je predmetom ochrany aj medveď hnedý a že poľovný revír sa nachádza v 5. stupni územnej ochrany,
- nie je možné posudzovať obsah ochrany medveďa hnedého podľa ustanovení zákona č. 543/2002 Z. z. z rozdielných hľadísk ako sú tie, ktoré sú vyjadrené v Smernici o biotopoch,
- žalovaný nezohľadnil čl. 3 ods. 1 Smernice o biotopoch,
- udelenie výnimky usmrtením medveďa hnedého identifikovateľným spôsobom nezabezpečí naplnenie sledovaného cieľa, pokiaľ nebudú žiadne opatrenia, ktoré by zabezpečili jeho ochranu v prirodzenom biotope,
- správne orgány oboch stupňov nedali v odôvodneniach svojich rozhodnutí uspokojivú odpoveď na otázku, aké skutočnosti zistené v správnom konaní odôvodňujú predpoklad, že povolenie výnimky je spôsobilé viesť k dosiahnutiu sledovaného cieľa a
- správne orgány si neobstarali dostatočné podklady pre rozhodnutie.

6. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie je potrebné podľa § 191 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. - Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zrušiť z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a vec vrátiť sťažovateľovi na ďalšie konanie z nasledujúcich dôvodov:

- zo stanoviska č. ŠOPSR/1288/2014 zo dňa 17.03.2014 ŠOP SR vyplýva, že v tomto prípade nemožno hovoriť o situácii, kedy dochádza k rozširovaniu areálu a postupu do oblastí zasiahnutých ľudskou činnosťou, k častejšiemu vyrušovaniu medveďom, ktoré je preukázané hláseniami o zvýšenom počte medveďov aj v pôvodných miestach výskytu,
- s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžp/2/2013 zo dňa 17.07.2013 v danej veci absentujú jednotlivé hlásenia, ktoré by dostatočne preukázali, že v dotknutej lokalite dochádza k nebezpečným stretom človeka s medveďom v atypickom území, t. j. v území mimo jeho prirodzený

výskyt (intravilán obce, v blízkosti ľudských obydlí). Aj ŠOP SR vo svojom stanovisku č. ŠOPSR/1288/2014 zo dňa 17.03.2014 uviedla, že doposiaľ nie je známy prípad konfliktu medzi človekom a medveďom v tejto lokalite,

- nebolo preukázané prijatie akýchkoľvek preventívnych opatrení ani odôvodnenosť zrealizovania povolenej výnimky,
- nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý tak, ako bol zistený doposiaľ, nemôže byť podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia,
- nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru o splnení zákonných podmienok pre povolenie výnimky podľa § 40 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z.,
- v súvislosti s názorom týkajúcim sa zastavenia konania z dôvodu neplatnosti povolenia výnimky na odstrel, súd poukázal na stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Snj 72/2013 zo dňa 24.06.2014 a uviedol, že zo stanoviska vyplýva povinnosť správneho orgánu zastaviť konanie, a nie povinnosť súdu zastaviť konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. V čase začatia konania a podľa názoru súdu aj neskôr, išlo o spôsobilý predmet súdneho prieskumu, ktorý zákon z prieskumu nevyklučuje.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

7. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Sťažovateľ v sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä namietal, že:

- v dotknutom správnom konaní bola dostatočne naplnená potreba povolenia výnimky na usmrtenie medveďa hnedého podľa § 40 ods. 3 písm. b) a c) zákona č. 543/2002 Z. z. v odôvodnení napadnutého prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia,
- je rozporuplný záver Krajského súdu v Bratislave uvedený na strane 8 bod 41. rozsudku, a následne na strane 10 bod 54. rozsudku,
- ŠOP SR a Správa NP Malá Fatra v závere svojich stanovísk odporučili povoliť výnimku; uvedené skutočnosti však konajúci súd nevzal do úvahy,
- konajúci súd nevzal do úvahy ani posúdenie preventívnych opatrení,
- Krajský súd v Bratislave neprihliadal na početnosť spôsobených škôd medveďom hnedým, na ktoré okrem žiadateľa odkazuje aj ŠOP SR, ako ani na tú skutočnosť, že cca k polovici škôd došlo v blízkosti obývaných domov, ako aj obývaných častí obcí a ich osád, čím sa bezpochyby zvyšuje riziko nebezpečenstva stretov medveďa hnedého s človekom,
- súd nie je kompetentný spochybňovať alebo hodnotiť údaje odborných organizácií ŠOP SR, nejde o otázky skutkové ani právne, ale výlučne odborné,
- Krajský súd v Bratislave uvedeným postupom ignoroval činnosť správneho orgánu v predmetnom správnom konaní, predovšetkým komplexne nevyhodnotil stanovisko ŠOP SR a formulár ŠOP SR, Správy NP Malá Fatra a hodnotenie dôkazov zo strany správneho orgánu,
- správny súd síce aplikoval správny právny predpis, ale došlo k jeho nesprávnej interpretácii.

9. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastavil.

B)

Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

10. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.)

predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) a zo zákonných dôvodov, preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. decembra 2017 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia, chráneného živočicha je zakázané

- a) úmyselne odchytať v jeho prirodzenom areáli,
- b) úmyselne zraňovať alebo usmrcovať v jeho prirodzenom areáli,
- c) úmyselne rušiť v jeho prirodzenom areáli, najmä v období hniezdenia, rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku alebo migrácie,
- d) medzidruhovo krížiť vrátane krížencov,
- e) držať, prepravovať, predávať, vymieňať alebo ponúkať na predaj alebo výmenu.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z., orgán ochrany prírody môže v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených druhov, vybraných druhov rastlín a vybraných druhov živočíchov, a to len v prípade, že neexistuje iná alternatíva a výnimka neohrozí zachovanie populácií dotknutých druhov; ak ide o druhy vtákov a vybrané druhy živočíchov uvedené v osobitnom predpise, výnimku na ich lov povoľuje ministerstvo pôdohospodárstva.

Podľa § 40 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z., výnimku podľa odseku 2 možno povoliť

- a) v záujme ochrany dotknutých druhov alebo ochrany prírodných biotopov,
- b) pri predchádzaní závažných škôd na úrode, hospodárskych zvieratách, lesoch, chove rýb, vodnom hospodárstve a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj pri predchádzaní závažných škôd na inom type majetku,
- c) v záujme verejného zdravia alebo verejnej bezpečnosti ľudí a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj v záujme iných nevyhnutných dôvodov vyššieho verejného záujmu vrátane tých, ktoré majú sociálny alebo hospodársky charakter a tých, ktoré majú priaznivé dôsledky zásadného významu na životné prostredie,
- d) na účely výskumu a vzdelávania, obnovy populácie dotknutých druhov a ich navrátenia do biotopov alebo na ich pestovanie alebo chov v ľudskej opatere nevyhnutný na tieto účely,
- e) na odber, odchyt alebo držbu jedincov v malom počte za prísne kontrolovaných podmienok, na selektívnom základe a v obmedzenom rozsahu.

11. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

12. Navyše právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom súd je viazaný ustálenou rozhodovaciu praxou kasačného súdu ako relevantného precedensu.

13. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci. Sťažovateľ v tejto súvislosti namietal nesprávnu interpretáciu právneho predpisu ako aj nekomplexné zhodnotenie podkladov a dôkazov zo strany správneho súdu. Tieto námietky vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné.

14. Zmyslom § 40, ktorý je transpozíciou čl. 16 smernice o biotopoch, je dosiahnutie vyššej úrovne ochrany a prísnejších kritérií pre budúce zásahy do biotopov zvlášť chránených rastlín a živočíchov než je tomu u všeobecnej druhovej ochrany. Žiadateľ o výnimku bude úspešný, len ak splní každú z tam uvedených podmienok. Podľa § 40 sa povoľujú činnosti a zásahy, ktoré sú zákonom a priori zakázané. Na začatie konania o povolení výnimky postačuje samotná eventualita zásahu do prirodzeného vývoja obzvlášť chráneného živočícha, a práve pravdepodobnosť poškodenia a miera škodlivosti zásahu sú hľadiskami, s ktorými sa musí orgán ochrany prírody v konaní o výnimke zo zákazu primerane vysporiadať.

15. Ustanovenie § 40 odsek 3 obsahuje výpočet konkrétnych dôvodov, ktorých existencia pre daný prípad musí byť zrejmá a preukázaná. Ďalšími skutočnosťami, ktoré je nevyhnutné v každom správnom konaní o výnimke zo základných ochranných podmienok osobitne chránených živočíchov a rastlín preukázať, je neexistencia iného uspokojivého riešenia a skutočnosť, že populácia druhu, ktorý je predmetom žiadosti, bude udržaná v stave priaznivom z hľadiska ochrany. Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, ako boli splnené všetky podmienky pre povolenie výnimky. Ak nie sú splnené všetky tri (konkrétny dôvod podľa § 40 ods. 3, absencia iného uspokojivého riešenia a udržanie populácie daného druhu v priaznivom stave ochrany), nemožno výnimku povoliť. V prípade, že splnené sú, mal by sa orgán ochrany prírody ďalej zaoberať aj možnosťami eliminácie negatívnych dopadov na jedinca a populáciu druhov, ktoré sú predmetom žiadosti o povolenie výnimky.

16. Orgán ochrany prírody nesmie konať ľubovoľne a jeho úvahy musia byť preskúmateľné. Udelenie alebo neudelenie výnimky je totiž vecou správneho uváženia orgánu ochrany prírody na základe posúdenia kritérií stanovených zákonom. Všeobecne platí, že aj tam, kde svedčí správne orgánu také uváženie, musí byť jeho postup a rozhodnutie preskúmateľné a musí byť zrejmé, že z medzi a hľadísk správneho uváženia nevybočil. Je preto nevyhnutné vychádzať z individuálnych osobitostí každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na určitých skutkových okolnostiach. Pri takto širokom priestore pre úvahy správneho orgánu je však o to viac potrebné trvať na podrobnom a najmä presvedčivom odôvodnení každého vydaného rozhodnutia.

17. Z povahy veci je zjavné, že pokiaľ dochádza k ohrozeniu zdravia a bezpečnosti obyvateľov najmä v dôsledku synantropizácie medveďa hnedého v posudzovaných lokalitách, nie je možné v reálnom čase situáciu riešiť inak, ako udelením výnimky na usmrtenie tohto živočícha. Ak má byť dôvodom pre povolenie výnimky ochrana zdravia a bezpečnosti obyvateľov, mal by správny orgán v konaní požadovať od žiadateľa doloženie určitej formy monitoringu pohybu najmä synantropných medveďov v blízkosti ľudských sídiel a zdokumentovať prípady agresívneho správania medveďov, aby bolo možné z takýchto konkrétnych okolností vyvodiť opodstatnenú obavu o zdravie a bezpečnosť obyvateľov.

18. Kasačnému súdu je zrejmé, že odborníci ŠOP SR, Správy NP Malá Fatra ako aj ďalších orgánov ochrany prírody a poľovníckych združení majú konkrétne skúsenosti, ktoré ich oprávnené vedú ku konštatovaniu o premnožení medveďa hnedého nielen na území Slovenskej republiky, ale i v konkrétnej lokalite, o prípadných útokoch tohto chráneného živočícha na človeka, či majetok. Avšak bez toho, aby správny orgán - v tomto prípade sťažovateľ - zadovážil do spisu a v správnom konaní za prítomnosti účastníkov konania vykonal a vyhodnotil podklady, správy, hlásenia o konkrétnych údajoch týkajúcich

sa závažných škôd vrátane fotodokumentácie a zápisy či výpovede svedkov z terénu o stretoch s medveďom atypických miestom (napr. mestská časť či záhradkárska lokalita, s veľkou migráciou ľudí), ale aj správaním sa medveďa voči človeku (agresivita a nedostatok prirodzenej plachosti), čo je možné nájsť zaevidované či už na obecných úradoch alebo napríklad v miestnej tlači, nie je možné vysloviť spoľahlivý záver, ktorý je obsiahnutý v preskúmanom rozhodnutí. Podľa názoru kasačného súdu, stotožňujúc sa s názorom krajského súdu, v predmetnej veci nebolo dostatočne preukázané, že správny orgán povolil výnimku v záujme verejnej bezpečnosti ľudí.

19. V súlade s ustanovením § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku kasačný súd považuje za správny právny názor krajského súdu týkajúci sa nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Pre postup podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z. z.

20. Keďže poľovný revír, ktorého sa žiadosť o výnimku týkala, je prirodzeným miestom výskytu medveďa hnedého, nie je podľa názoru kasačného súdu možné z každého prípadného stretu človeka s týmto zvieratkom vyvodiť reálnu hrozbu pre život a zdravie obyvateľstva. Musí ísť o zdokumentovaný výskyt jedincov tohto živočíšneho druhu mimo svojho prirodzeného lesného areálu, kde jeho prítomnosť predstavuje reálnu hrozbu pre človeka. V konaní začatom na základe žiadosti žiadateľ uviedol odhadované údaje o počte medveďov v poľovnom revíri, pričom žiaden dôkaz o pohybe jedincov medveďa hnedého v blízkosti ľudských sídiel k žiadosti doložený nebol. V tejto súvislosti kasačný súd obdobne ako súd krajský poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžp/2/2013 zo dňa 17.07.2013.

21. Súd v zásade nie je kompetentný spochybňovať predložené podklady v správnom konaní, ani údaje odborných organizácií ŠOP SR konštatujúce pozitívny vývoj populácie tohto živočíšneho druhu na Slovensku a rovnako súd nie je kompetentný posúdiť ani existenciu inej alternatívy k povoleniu výnimky. Avšak kasačný súd má rovnako ako krajský súd za to, že zistený skutkový stav zo strany sťažovateľa nie je postačujúci pre odôvodnenie verejného záujmu výrazne prevyšujúceho záujem na ochrane medveďa hnedého a že v tomto prípade neboli dostatočne preukázané a zdokumentované ani závažné škody či strety medveďa s človekom. Podľa názoru kasačného súdu bolo úlohou správneho orgánu - sťažovateľa pri úplnom a riadnom zistení skutkového stavu zabezpečiť prostredníctvom svojich odborných orgánov (ŠOP SR) konkrétne analýzy zachytené v písomnej forme o stave medveďov v jednotlivých lokalitách, ich výskyte, vyhodnocovaní spôsobených škôd medveďmi i o realizácii udelených výnimiek na ich odlov.

22. Nakoľko preskúmané rozhodnutie trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, z vyššie uvedených dôvodov má kasačný súd za to, že krajský súd dospel k správne mu záveru, keď rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

23. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalobcovi ich nepriznal, pretože mu žiadne trovy v kasačnom konaní nevznikli.

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.